

områder, med et ansvar både over for vores egen samvittighed og over for historien. Det er et ansvar, vi ikke kan undslå os for. Til syvende og sidst vil historien dømme os.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg omtalte et spørgsmål, som jeg egentlig godt ville have udenrigsministerens kommentar til, nemlig spørgsmålet om sanktionerne over for Jugoslavien, dvs. Serbien og Montenegro. Efter at de havde afbrudt forbindelsen til Paleregeringen og, har det vist sig ifølge de beretninger, der er kommet fra observatørgrupperne, faktisk har forseglede grænsen, så der ikke føres våbenforsyninger ind fra Jugoslavien til de bosniske serbere, lempede man sanktionerne. Man ophævede nogle sanktioner mod flyvning, man ophævede kulturelle sanktioner, men så vidt jeg ved, gjorde man så ikke mere.

Jeg tror, det ville være klogt at begynde at tænke på, ikke en total ophævelse af sanktionerne, for der skal mere til, men en yderligere lempelse for at opmuntre de kredse i Jugoslavien – vi lader være med at sætte navn på dem – som er indstillet på at videreføre den politik, der støtter kontaktgruppens fredsplan over for Paleregeringen. Ellers kan vi risikere, at det kan gå den modsatte vej.

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at Serbien slet ikke er så meget diktatur, som det ofte er forudsat i diskussionerne her. Det serbiske parlament er valgt ved et vel ikke helt frit, men forholdsvis frit valg med det resultat, at Milosevic ikke har flertal i det serbiske parlament. Han mangler 2-3 stemmer i at have flertal. Der er et lille parti på 6-7 mandater eller sådan noget, som han arbejder sammen med, og derved får han flertal.

Det vil sige, at der er en meget stor opposition. En del af denne opposition er indstillet på en fredspolitik, men jeg kan godt love, at en stor del af denne opposition i dag synes, at Milosevic er en forræder mod den serbiske stat, og at han må styrtes, og at man må genoptage støtten til Paleregeringen.

Da der var interparlamentarisk unionsmøde her i København, traf jeg tre serbiske parlamentarikere – her har man været så klog ikke at afbryde forbindelsen, så vi kan komme til at tale sammen. Den ene var fra Milosevicpartiet, og han gik ind for at afbryde støtten til Paleregeringen, men de to andre var fra oppositionen, og de

ville så sandelig have støtten genoptaget og mente, at det, der blev begået, var forræderi.

Derfor mener jeg, at der er gode grunde til at demonstrere, at det godt kan betale sig at udvise moderation, sådan som Milosevic – hans motiver holder jeg udenfor her – har gjort i det sidste halve år, og som vi gerne skulle have ham til at gøre yderligere.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Det er et hovedpunkt i den politik, der føres fra kontaktgruppen med tilslutning fra EU, at isolere de bosniske serbere; det er målet. Det er den eneste gruppering, der ikke har accepteret fredsplanen, og derfor er det også logisk, at serberne – hvis jeg må bruge det udtryk – belønnes, når de er medvirkende til at isolere de bosniske serbere.

Doseringen heraf er til stadighed under overvågning. Hvor langt skal man gå? Det, der har været og er synspunktet, er, at vi ikke kan gå længere, før der er yderligere fremskridt. Jeg er enig med hr. Gert Petersen i, at lempelser af sanktionerne hele tiden må holdes under nøje observation.

Vi skulle nødig tabe det, som vi har vundet, på gulvet, nemlig at få isoleret de bosniske serbere.

Hermed sluttede forespørgslen.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Det særlige Undersøgelsesudvalg (3/2 95):

Udtræder: Peter Duetoft (CD)

Nyt medl.: Arne Melchior (CD)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 8. februar 1995, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 18.19.
